

lerne i Almindelighed toner Flag. Det skal siges til Højskolernes Ære, at de kæmper med aaben Pande, man ved, hvad det er, de forfægter, og hvem der ikke kan lide den Retning, de tilhører, kan blive derfra. Jeg siger derfor: Højskoleungdommen, altsaa de unge over 18 Aar, kan man have Ret til at give en saadan Paavirkning, men man har ikke Ret til at give en ensidig aandelig Paavirkning i Skoler for Ungdommen mellem 14 og 18 Aar, altsaa det, vi her taler om.

Der er mange, mange andre gode Ting, man kan lære disse unge, saadanne Ting, som vi alle er enige om, det er godt at lære, f. Eks. den Ting, at tale Sandhed. Det kan man lære de unge. Der er ingen Fædre eller Mødre, som vil bebrejde nogen Skole, at den indprenter Ungdommen, hvor vigtigt det er at følge Sandheden i Livets Forhold. Man kan lære dem f. Eks. Respekt for et Klokkeslæt. Det er en Skødesynd i vort Folk, at det ikke har Respekt for et Klokkeslæt, Folk kommer dryssende, som det bedst kan falde, og ved vore Møder ude paa Landet maa Taleren ofte vente en hel Time, inden der samles saa mange, at Mødet kan begynde. Lad os lære de unge, at de skal have Respekt for et Klokkeslæt. Det er i det hele en god Ting at lære de unge gode Vaner, det har sin store Betydning, og det kommer til at præge de unges Karakter for hele Livet. Der er en anden Ting, som disse Skoler kan udrette overfor de unge, som maaske ikke er den mindst vigtige. Jeg tænker ikke paa den Mængde af positive Kundskaber, man kan give dem, det bliver altid begrænset, og man maa ikke her stille for store Fordringer, vi kan ikke uddanne dem til lærde Mænd i disse Ungdomsskoler, men der er en Ting, vi kan give de unge, det er at vække deres Kundskabstrang. Det er noget af det bedste, man kan give de unge Mennesker, at deres Kundskabstrang bliver vakt. Er den først blevet vakt hos et ungt Menneske, helmer han ikke, før han har skaffet sig Oplysning om det, han har Trang til at faa at vide. Og hvis man med disse Skoler havde forbundet et Bibliotek, saa at de unge derved kunde faa deres Kundskabstrang tilfredsstillet, havde man gjort de unge en stor Tjeneste, naar de senere kommer ud i Livet, en Tjeneste, som jeg tror, vore Højskoler vil være dem, der mest af alle vil paaskønne, og som maaske ingen mere end Højskolerne vil komme til at høste Gavn af. Man maa ikke opfatte dette Lovforslag, som om det skulde

skabe en Konkurrence med Højskolerne, tværtimod, det er lige det modsatte. Ungdomsskolen skal skaffe en naturlig Forberedelse til Højskolerne. Og kunde vi indsætte en Bestemmelse om, at den, der flittigt havde fulgt en Ungdomsskoles Undervisning, skulde have fortrinsvis Adgang til senere at faa Understøttelse til at komme paa en Højskole, vilde det være en smuk Præmie, som de unge kunde stræbe efter. Det skulde jeg ikke have det mindste imod.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) sagde, at der var Politik i denne Sag, og at han her kunde lugte, at Valget var nær forestaaende. Ja, der er nogle Mennesker, der ser Syner alle Vegne, og navnlig er Feberpatienter meget udsatte for at se Syner. Jeg ved ikke, om det er Valgfeber, der faar det ærede Medlem til at se Syner med Politik i Forbindelse med dette Lovforslag. Der er imidlertid ikke Politik i dette Lovforslag, og jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ønsker, det skulde holde sig fri af Politik, at der ikke maatte gaa Politik i det. Hvad der er gjort i denne Sag, har hidtil været gennemført uden Politik. Intet Parti kan i denne Sag rose sig mere end et andet Parti, vi har alle staaet fuldt enige om at gennemføre denne Opgave, der kan ikke slaas politisk Mønt af den, og hvis vi nu enedes om at gennemføre den og alle stemte for den, hvem kunde saa gaa ud og lave Politik paa det? Nej, det ærede Medlem skal ikke se Syner paa dette Omraade, her er ingen Politik, han behøver ikke at være bange, han kan dristig slutte sig til Sagen, han vil ikke af den Grund faa med Politik at gøre.

Til Slutning vil jeg kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen). Det ærede Medlem udtalte sig, forekommer det mig, meget anerkendende om denne Sag og ønskede den den bedst mulige Fremgang. Det ærede Medlem stod noget vaklende med Hensyn til, hvorvidt Undervisningen, naar Befolkningen ønsker det, kan — her staaer ikke, den skal — gøres tvungen eller ej. Det ærede Medlem kunde tænke sig, at det i Købstæder og i Stationsbyer kunde være mere nødvendigt at gennemføre Undervisningen som tvungen Undervisning end ude paa Landet. Deri kan jeg fuldt ud give det ærede Medlem Ret. Jeg ved bl. a., at Ungdommen i vore Stationsbyer i deres Fritid ikke ved, hvad de skal gøre af sig selv. Man ser dem samles om Aftenen omkring i Gader, ved Hjørner og i Stræ-